

Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Szerző		T 614.76	
		Cím <u>Miért piszkosak a piacok?</u>		Hely	
		Forrás: <u>Pesti Napló</u>		Idő "1912"	
Bp.	1912 X/9			Személy	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	Oldalsz.	Helyszám	

Miért piszkosak a piacok?

— Az eltűnt hatszázezer korona. —

(Saját tudósítónktól.) Esztendőök óta panaszkodik mindenki, hogy a nyílt piacok piszkosak, aminek az a legfőbb oka, hogy nincsenek aszfaltozva. Esztendőök óta sürgette a közönség is, a bizottsági tagok nagy része is a nyílt piacok rendezését, aminek végül az lett a következménye, hogy a közlélmzési ügyosztály fölvetta a programjába a piacok rendezését. Ez ugyan nem jelentett sokat, hiszen a közlélmzési ügyosztály már sok mindent fölvetett a programjába, amiket máig sem valósított meg, de a közgyűlés a piacok rendezésére pénzt is adott az ügyosztálynak. Három évvel ezelőtől történt az a nevezetes eset, hogy a zárószámadás hatszázezer korona fölösleget mutatott s a közgyűlés e fölött való örömeben kimondotta, hogy ezzel a tekintélyes összeggel teremtsenek rendet a piacok körül.

Három esztendővel ezelőtől történt tehát, hogy a közlélmzési ügyosztálynak hatszázezer koronát bocsátottak a rendelkezésére s még mindezeidig egyetlen lépés sem történt a piacok rendezésére. Éppen olyan piszkosak — szép időben porosak, rossz időben sárosak — mint azelőtt s a legutóbbi közgyűlésen egy orvos-bizottsági tag tette szóvá azokat az egészségtelen állapotokat, amelyek éppen az aszfaltozás hiánya miatt vannak a pesti piacokon. Az orvos bizottsági tag interpelláció alakjában mondotta el panaszait, de nem valószínű, hogy kérdéseire az igazi magyarázató fogja megkapni.

Mert az igazi magyarázat olyan jellemző példája a főváros vezetésének, amelyet valóban nem lehet a közgyűlés elé vinni. Az történt ugyanis, hogy amikor a piacok rendezésére készen állott a hatszázezer korona, a közlélmzési ügyosztály ropant nagy probléma elé került. Választania kellett: magyar aszfalttal burkoltassa-e a piacokat, vagy külföldivel? Látszólag bizony nem probléma ez, sőt még csak nem is kérdés, de a közlélmzési ügyosztály annyi ideig tanakodott a megoldáson, hogy amikor határozott, akkorra már elfogyott a hatszázezer korona másra. A közlélmzési ügyosztály nem tudott választani a magyar aszfalt és a külföldi aszfalt között s míg habozott, töprengett és tételődött, addigra már elévült az a határozat, amelylyel a hatszázezer koronát a nyílt piacok rendezésére átengedték.

Komikusan hangzik ez, mint valami vicc, amelyet a városi közigazgatás ellenségei találtak ki, pedig így igaz és pontról-pontra így történt. A közgyűlést valóban nem lehet hibáztatni, hiszen igen sokszor sürgette a nyílt piacok rendezését, pénz is adott rá elegendőt, de a közlélmzési ügyosztály hibájából most ott tartunk, hogy ma előről kezdődik az egész akció. A nyílt piacok förtelmesek s ezt látja a közönség, látják a bizottsági tagok s most közgyűlésről-közgyűlésre fölvetődik a kérdés: mi van a nyílt piacokkal, mikor kezdenek végre hozzá a rendezésükhöz? Néhányan még emlékeznek is arra, hogy három esztendővel ezelőtől hatszázezer koronát adtak a piacok rendezésére s legközelebb tán meg is kérdezi valaki, hogy mi van a hat-

százezer koronával? De talán annyit mégis megérünk, hogy a közlélmzési ügyosztály eldöntötte máig, hogy magyar aszfalttal vagy külföldivel burkoltassa-e a piacokat, ha — volna pénz rá.